

1

Simson wreekt zich rechtvaardig aan de Filistijnen

Zingen: Psalm 68:1
Schriftlezing: Richteren 15:1-8
Zingen: Psalm 32:2 en 5
Zingen: Psalm 2:6
Zingen: Psalm 18:9

Geliefde gemeente,
De tekstwoorden hebben we zojuist horen voorlezen: Richteren 15:1-8. We lezen u nu alleen vers 3:

Toen zeide Simson van henlieden: Ik ben ditmaal onschuldig van de Filistijnen, wanneer ik aan hen kwaad doe.

We schrijven boven onze overdenking: *Simson wreekt zich rechtvaardig aan de Filistijnen*. We zullen zien dat Simson hier als richter ontwaakt. Aan het eind van de preek zullen we horen dat hij eronder mag buigen dat hij een eenzame strijder is.

We staan stil bij twee gedachten:

1. Hij werd eerst gedreven door het vlees. We lezen dat in de verzen 1 en 2;
2. Daarna werd hij gedreven door de Geest. U vindt dat in de verzen 3 tot en met 8.

1. Hij werd eerst gedreven door het vlees

In de eerste serie overdenkingen over Simson, de nazireeër Gods, zijn we geëindigd op het moment dat de bruiloft had plaatsgevonden in Timnath. We hebben gehoord hoe Simson bedrogen werd door zijn wettige vrouw. Zij ontfutselde hem het antwoord op het raadsel dat Simson had opgegeven. Zij wilde niet dat de Filistijnen

zouden verliezen. Aan het eind van de bruiloft was Simson een gebroken, teleurgesteld man. Toornig verliet hij zijn vrouw. Op die bruiloft is de Heere Simson tegengekomen in zijn zondige weg. Het huwelijk dat hij aanging met die Filistijnse was niet naar het Woord des Heeren. Simson is weggegaan van zijn vrouw. Wat een onderscheid met de meerdere Simson, Christus. Wat een onderscheid met Hem Die nooit Zijn Kerk, Zijn bruid zal verlaten. Ook al zondigt zij dagelijks tegen Hem. Ook al loopt zij dagelijks van Hem weg. Christus heeft een onuitblusbare liefde tot Zijn Kerk. Hij zegt tegen haar: ‘Ook al hoereert u van Mij af, Ik zal u nooit begeven, en Ik zal u nooit verlaten.’

De aardse Simson verliet zijn vrouw wel. Dat mocht niet. Zij was zijn wettige vrouw. Hij had moeten buigen onder het kruis dat hij zichzelf had opgelegd. Hij sloot vriendschap met de Filistijnen. Maar uit genade kwam de Heere hem op een pijnlijke wijze tegen. Dat doet de Heere nog bij Zijn kinderen als ze tegen beter weten in in zondige wegen gaan.

Simson is teruggekeerd naar zijn ouders, die in Zora woonden. Daar heeft hij rust mogen vinden in het ouderlijk huis. Ze hebben Simson niet verstoten toen hij weer tot hen kwam. Hij heeft rust gevonden bij twee kinderen van God. Hij zal zijn teleurstelling gedeeld hebben met zijn ouders. Kinderen, als jullie tegenslagen hebben te verwerken, op school of op het werk, deel het met je ouders of met je vrienden. Hoe meer je je zorgen deelt, hoe meer je het mag verwerken. Hoe makkelijker de boosheid weggaat.

Als Simson enkele dagen thuis is, gaat zijn vlees weer branden. We lezen in vers 1: ‘En het geschiedde na sommige dagen, in de dagen van den tarweoogst, dat Simson zijn huisvrouw bezocht met een geitenbokje.’ Hij ging terug naar Timnath. We lezen niet dat hij als een schuldige wegging bij zijn ouders. Hij beleed geen schuld aan de Heere over de gangen die hij gegaan was. We lezen niet dat hij als een schuldenaar naar zijn wettige vrouw toeging. Hij had haar immers niet mogen verlaten. We lezen ook niet dat hij onderweg naar de leeuw ging, die er waarschijnlijk nog steeds lag. Het was immers slechts enkele dagen later. Hij had geen begeerte om honing uit de dode leeuw te eten. Hij had geen begeerte om de daden des Heeren te herdenken, hoe hij in het geloof de leeuw mocht verscheuren.

Daar mocht hij met de dood voor ogen, met een lege hand van het geloof, de krachtige Held ter hulpe aangrijpen. Keer op keer is het weer 'door de dood tot het leven'. Simson is voorbijgegaan aan de grote daden des Heeren. Hij is niet op zijn knieën neergevallen onderweg naar Timnath. Waarom niet? Wel, hij werd gedreven door het vlees. En als we gedreven worden door het vlees, dan is er geen plaats voor de werkingen van de Heilige Geest.

Hoe weten we dat Simson gedreven werd door het vlees? Het staat in Gods Woord. We lezen in vers 1 dat Simson zijn huisvrouw bezocht met een geitenbokje. Wat wil dat zeggen? In het Oude Testament was het een teken van wellust als een man met een geitenbokje naar zijn vrouw toeging. Kijk maar hoe Juda naar Thamar ging, van wie hij dacht dat zij een publieke vrouw was. Hij ging naar haar met een geitenbokje in zijn handen. Wat zien we? Simson gaat af naar Timnath. Opnieuw regeert het vlees over het ambt.

Wat zien we nog meer? Dat de Kerk des Heeren en Gods knechten onverbeterlijke zondaren zijn. Juist bij Gods knechten zien we die zonde zo'n ontzaglijk geweld doen. Als zij niet tegen die zonde strijden, dan regeert het vlees, en dan ligt de Geest eronder. De Kerk leert dat het onmogelijk is om de oude mens te doden. Als de Heere niet keer op keer de Eerste zou zijn, was het verloren voor de ganse Kerk. Ambtsdragers, wat zien we? Dat de Heere Simson opnieuw zal tegenkomen. Simson is Gods richter. Hij heeft hem uitgestoten in Zijn wijngaard om te strijden tegen de Filistijnen. Het is naar Gods Goddelijke raad. Wij kunnen zondigen en ons laten regeren door het vlees, maar de Heere zal Zijn raad vervullen. Hij zal het vlees van Simson er pijnlijk tussenuit slaan. De Heere zal het vlees ertussenuit slaan bij Simson, die met het geitenbokje in zijn handen naar Timnath gaat.

In gedachten zien we Simson staan in Timnath voor de deur van het huis van zijn schoonouders. Hij zegt: 'Laat mij tot mijn huisvrouw ingaan in de kamer.' Dat is wat geweest voor zijn schoonvader. Die man zal totaal verbijsterd geweest zijn. Is Simson daar, die zijn wettige vrouw opeist? Hij zal gedacht hebben: Ik kan haar niet meer geven, want ik heb haar weggegeven aan een ander! Daarom lezen we ook: 'Maar haar vader liet hem niet toe in te gaan.' Simson wordt

de deur gewezen. Wat zal dat een slag voor Simson geweest zijn.

‘Want haar vader zeide: Ik sprak zeker, dat gij haar ganselijk haattet; zo heb ik haar aan uw metgezel gegeven.’ Deze vader was geen schuldenaar in eigen ogen, terwijl hij op een oneerlijke wijze de vrouw van Simson aan zijn metgezel had gegeven. Die vader probeert zich er met list en bedrog uit te draaien. Daardoor is hij een instrument van satan. Hij zegt: ‘Ik sprak zeker, dat gij haar ganselijk haattet; zo heb ik haar aan uw metgezel gegeven.’ Maar haten is iets anders dan boosheid. Simson is vertoornd weggegaan. Toorn is iets wat bovenkomt in een opwelling. Haat is iets wat in het diepste van het hart leeft.

De vader misbruikt de toorn van Simson door te zeggen: ‘Ik dacht dat gij haar haatte.’ De vader maakt Simson de schuldige van dit alles. Vreselijk als u anderen schuldig maakt over zonden die u zélf hebt gedaan. Dat u anderen de schuld geeft van de ellende waarin u uzelf hebt gebracht. Kent u dat, gemeente? Of bent u zelf de schuldige? Kinderen, hoe is dat met jullie? Wijzen jullie altijd naar de ander als je in moeilijkheden komt? Of heb je weleens mogen getuigen: ‘Ach, Heere, ik heb gezondigd tegen de hemel en voor U. Ik ben de schuldenaar!’ Dat we altijd een ander de schuld geven is een oude zonde. Die zien we al in het paradijs, meteen na de val. Wat zei Adam? ‘De vrouw die Gij mij gegeven hebt.’ Adam gaf Eva de schuld. En Eva gaf de slang de schuld. Ten diepste geven we de Heere de schuld als we de ander de schuld geven.

Maar er ligt nog iets anders in. Als Simson voor zijn schoonvader staat, krijgt hij zichzelf terug. Vaak krijgen we de zonde die we zelf bedrijven terug. Want Simson was ook niet als schuldige naar Timnath gegaan. En als we niet eerlijk gemaakt worden voor de Heere zullen we *nooit* schuldenaar zijn. Als we niet eerlijk gemaakt worden door de Heere en zelf geen schuldenaar worden, weet u wat we dan doen als we door anderen als schuldige worden aangewezen? Dan worden we vertoornd. Alleen als God ons schuldig en eerlijk maakt, zullen we het gaan belijden:

’k Bekend’, o HEER’, aan U oprecht mijn zonden;
’k Verborg geen kwaad dat in mij werd gevonden.
Maar ik beled, na ernstig overleg,
Mijn boze daân ...

Als God u eerlijk maakt en u in de schuld zet, gaat u niet de ander aanklagen, maar uzelf. Dan gaat u God vrijpleiten. Voor de deur in Timnath staan twee mensen. De een is een geroepen kind van God die van het spoor van God af is. De ander is een heiden. Beiden zijn ze schuldig, maar beiden willen geen schuldenaar zijn.

Wie staat er nog meer aan die deur? De satan! Hij is er ook. Hij probeert te verhinderen dat Simson als richter de Filistijnen zal verslaan. Satan probeert alles om te verhinderen dat Simson zal aanvragen Israël te verlossen. Satan weet de zwakke plekken van Gods kinderen en knechten. Hij grijpt Simson in zijn boezemzonde. De vader van zijn wettige vrouw is instrument in handen van satan, want hij zegt: 'Is niet haar kleinste zuster schoner dan zij? Laat zij u toch zijn in plaats van haar.' Het vrouwelijk schoon was een zwakke plek van Simson. Hier biedt de schoonvader van Simson zijn jongste dochter aan, die nóg schoner was dan zijn oudere dochter. Het is een *duivels* voorstel.

Satan probeert hier de wellustige hartstochten van Simson aan te wakkeren. Hij probeert de boezemzonde aan te wakkeren. Maar ook hier krijgt Simson zichzelf terug. Hoe had hij niet tegen zijn lieve godvrezende ouders gezegd – nadat ze hadden geprobeerd om hem van het huwelijk af te houden: 'Neem mij die, want zij is bevalig in mijn ogen.' Onthoud het, satan weet nooit wat we *denken*, dat weet alleen de Heere. Maar satan *hoort* wel onze woorden. Satan *ziet* wel onze daden, onze gebaren, onze lichaamstaal. Dat zal hij gebruiken op zijn manier om de mens te doen zondigen. Zo zal hij altijd proberen Gods kinderen van de Heere af te trekken. Hij zal proberen om Gods knechten in het openbaar te laten zondigen, opdat hun mond gesnoerd zou worden. Paulus zegt: 'Zijn listen zijn ons niet onbekend.'

In onszelf zullen we nooit staande kunnen blijven tegen de verzoeking van satan. We zijn ieder moment tot hinken en zinken gereed. Wij allemaal, u als gemeente, wij als ambtsdragers. We kunnen in onszelf geen moment staande blijven. Als we dat zien, gaat de noodkreet weleens naar boven: 'Bewaar mij toch, o alvermogen God. In mij is geen macht tegen deze grote menigte, maar mijn ogen zijn op U. Van U alleen kan mijn hulp en bijstand komen.'

Maar dan gebeurt er een wonder bij die deur. Wij zouden denken dat Simson, gedreven door de begeerte, gedreven door het vlees, zal ingaan op het voorstel van zijn schoonvader. Maar Simson wordt bewaard door de Heere.

Ik ontmoette eens een oud kind van God. Hij was veertig jaar getrouwd. Zijn vrouw was van hem gescheiden van tafel en bed. Weet u waarom? Omdat God in zijn leven was gekomen. Omdat hij begeerde de Heere te dienen, nadat hij een goddeloos leven had geleid met zijn vrouw. Toen God hem bekeerde kon hij niet meer in de zonde leven. Zijn vrouw wilde dat wel. Jarenlang heeft die man in eenzaamheid geleefd. Toen we hem vroegen hoe hij dat toch volhield, zei hij eerlijk: 'Als de genegenheid er was om de zonde te doen, nam God de gelegenheid weg. En als de gelegenheid er was, nam God de genegenheid weg. Ik ben altijd door de Heere bewaard. Ik heb in mezelf zo'n boze aard, maar ik heb zo mogen zien dat mijn weg met doornen omtuind is.'

Simson gaat niet in op het voorstel van zijn schoonvader. Wat zouden wij doen? Simson wordt bewaard. We zien hem daar staan aan de deur. Ik denk dat hij het geitenbokje heeft weggeworpen. Opeens ziet hij dat zijn huwelijk kapot is. Hij wordt op een pijnlijke wijze tot zijn ambt teruggeroepen. Het vlees moest ertussenuit, want Simson was niet geroepen om te trouwen met een Filistijnse. Hij was geroepen om te strijden tegen de Filistijnen. Om het volk Gods te verlossen. Daarom was hij door de Heere in aanraking gebracht met de Filistijnen. Hij had zijn roeping zo vleselijk ingevuld. Hij was een huwelijk aangegaan. Tegen het woord des Heeren. En dan blaast de Heere erin. De Heere komt hem tegen. Hij laat Simson vastlopen in zijn huwelijksleven. Waarom? Zijn vlees moest ertussenuit. Simson moest aan de voeten des Heeren terechtkomen. En dat doet de Heere in deze zeer pijnlijke weg voor het vlees. Want God heeft besloten dat Simson Israël zal beginnen te verlossen. Er zal geen woord van de Heere op de aarde vallen.

Het is pijnlijk voor het vlees, maar het is eenzijdige verbondsliefde van de VerbondsJehova dat Hij Zijn kinderen en knechten tegenkomt in hun zondige wegen. De Heere kan ons laten doorgaan met zondigen, maar als we erin doorgaan komt er ook een moment dat de Heere de teugels op de rug zal werpen. Hier komt de Heere

Simson nog terug te roepen. Hij omtuint de weg van Simson met doornen. Dat roept eerst zo veel vijandschap op in het leven, maar als we mogen zien dat God ons uit liefde bewaart door die doornen en ons terugbrengt op de plaats waar Hij ons wil hebben, dan worden we klein. Dan komen we terecht aan Gods heilige voeten. Dan mogen we Zijn onverwinnbare trouw zien. Gods oneindige, onuitblusselijke liefde. Dan mag u aan Gods voeten als een schuldige, vervuld met beschaamdheid, als een bedelaar, smeken: ‘Wat wilt Gij dat ik doen zal?’

Vergeef mij al mijn zonden,
Die Uwe hoogheid schonden.

Simson moest keer op keer teruggebracht worden bij zijn roeping van 's hemelswege. De meerdere Simson was in de eeuwigheid al gewillig om naar de aarde te gaan en Zijn volk zalig te maken. Hij heeft het gezegd: ‘Mijn spijs is dat Ik doe den wil Desgenen Die Mij gezonden heeft.’ Hij wilde dat werk volbrengen. Hij is juist gekomen om Simsons – die altijd maar gedreven worden door hun opstandige, zondige, onverbeterlijke vlees – weer met God te verzoenen door Zijn offer. Hij is gekomen om juist die onwillige Simsons, die altijd maar genegen zijn tot de zonde, te bewaren van de boze. Nog steeds bidt Hij aan de rechterhand van Zijn Vader: ‘Vader, Ik bid dat Gij hen bewaart van den boze.’ Hij is gekomen om als de meerdere Simson het raadsel op te lossen, hoe de zwartste bruid straks in witte klederen eeuwig voor de troon zal staan om die Koning te roemen. Dan zal de Kerk eeuwig mogen roemen in wat Hij voor haar heeft gedaan.

Daar staat Simson aan de voordeur van zijn schoonvader. Hij gaat niet in op het oneerbare voorstel. Hij wordt door de Heere bij zijn roeping gebracht. De Heere laat hem vastlopen. Het vlees wordt ertussenuit geslagen. En als het vlees ertussenuit is, gaat de Geest drijven. Dat is ook onze tweede gedachte:

2. Daarna werd hij gedreven door de Geest

‘Toen zeide Simson van henlieden: Ik ben ditmaal onschuldig van de Filistijnen, wanneer ik aan hen kwaad doe.’

Met andere woorden: Nu heb ik een rechtvaardige reden om het volk te doden. Dat zegt hij van de Filistijnen. Niet van zijn schoonvader. Hij heeft geen persoonlijke wraakgevoelens (die we ook nooit mogen hebben). Maar hij is met heilige toorn vervuld als *richter*. Hij ziet hier dat er een strijd is tussen het vrouwenzaad en het slangenzaad. De hele stad Timnath was erbij betrokken. Zie maar naar Richteren 14 vers 18. De mannen van die stad kwamen naar Simson om het antwoord dat ze zijn vrouw hadden ontfoetseld, hem mee te delen. Hier ontwaakt de richter in Simson. Dit is de gelegenheid die hij zocht, zoals we daarover lezen in vers 4 van Richteren 14. Dit is de gelegenheid die hij eerst zocht naar zijn vlees, maar nu hij door God op zijn plaats is gezet wordt hij door God gedreven door de Geest in een heilige ijver om de Filistijnen te doden.

Hoe gaat Simson zichzelf wreken? We kennen allemaal die bijzondere manier waarop Simson dat heeft gedaan. Hij werd vossenvanger. We weten uit Gods Woord, denk aan Psalm 63 maar ook op andere plaatsen, dat het Filistijnse land het 'land der vossen' wordt genoemd. Simson gaat op vossenjacht. Hij vangt driehonderd vossen. Hij neemt honderdvijftig fakkels, bindt de staarten van de gevangen vossen aan elkaar vast, en steekt er een fakkel tussen. Hij steekt de fakkels aan en laat de vossen los. Ziet u die honderdvijftig vossen met tussen hun staarten in een fakkel die brandt? Simson laat ze los. U zult begrijpen dat het Goddelijke wijsheid en kracht is geweest dat Simson hiertoe kwam. Hij was hier aangegord door de kracht des Allerhoogsten. Psalm 60 zegt het: 'In God zullen wij kloeke daden doen, en Hij zal onze wederpartijders vertreden.' Simson wordt vossenjager.

Vossen zijn solitaire dieren. Die komen alleen voor of paarsgewijs. Daarom denken verschillende verklaarders dat het waarschijnlijk jakhalzen zijn geweest, omdat die in groepen voorkomen. Dan is het eenvoudiger om meerdere dieren te vangen. We laten dat verder maar liggen. Simson de vossenjager vangt driehonderd vossen. Maar wat zegt de Heere in Hooglied 2 vers 15? Dat we allen vossenjager moeten zijn. De Heere zegt: 'Vangt gijlieden ons de vossen, de kleine vossen, die de wijngaarden verderven.' Wat zijn die kleine vossen? We zullen maar gelijk de toepassing maken. Kinderen, het is altijd een spannend verhaal als we in gedachten die vossen

zien rennen met die fakkels tussen hun staarten. Maar wat is de toepassing van die vossenjacht? Dat wij de vossen moeten vangen. Welke vossen? Lees Galaten 5 vers 19 maar. De kleine vossen zijn de werken des vleses. Dat is de zonde die uit de Filistijnse grond in ons hart naar boven komt. Dat is de zonde die uit ons verdorven bestaan naar boven komt en de wijngaard verwoest. Galaten 5 vers 19 tot en met 21 spreekt van hoogmoed, toorn, jaloersheid, oneerlijkheid, alle boze bedenkingen. Dát zijn de kleine vosjes die op de Filistijnse grond van ons verdorven hart lopen. De Heere zegt ervan tot Zijn kinderen: ‘Vangt gijlieden ons de kleine vossen, vang al die boze begeerlijkheden, vang al die boze zonden die in uw hart leven en wonen.’

We worden allen geroepen om naar Gods Woord en wet te leven. We worden allen geroepen om die kleine vosjes te verderven en te vangen. Zij brengen grote schade aan, zoals Hooglied 2 vers 15 zegt. Ze eten die kleine druifjes op die bij Gods kinderen worden gevonden. Die kleine druifjes van geloof en van bekering. Daarom wordt ook hier opgeroepen: ‘Doodt dan uw leden die op de aarde zijn.’ Dood al die kleine vosjes! We kunnen dat proberen in een wettische ijver, maar we komen erachter dat we dat nooit kunnen in eigen kracht. We kunnen dat alleen in Hem. Als we zélf proberen de kleine vosjes te vangen, zullen we gewaarworden dat als we er één gevangen hebben, er duizend voor terugkomen.

De vossen kunnen van alle kanten op ons af komen. Hoe kunnen we ze vangen? Alleen als Simson, in de kracht Gods. In de wijsheid Gods. In onszelf als een machteloze die geleerd heeft om biddend te strijden en te waken. We kunnen die vossen alleen vangen in onze zwakheid. Paulus heeft het geleerd: ‘Mijn genade is u genoeg; want Mijn kracht wordt in zwakheid volbracht.’ Weet u wat u dan mag ervaren?

’t Is Isrels God, Die krachten geeft,
Van Wien het volk zijn sterkte heeft.

Dan mag u bij een gevangen vos zeggen:

Looft God; elk moet Hem vrezen.

We zien daar honderdvijftig stel vossen met een fakkel tussen de staarten rennen door het Filistijnse land. De vossen hebben doodsangst. Ze willen het vuur ontlopen, maar dat is onmogelijk. Het vuur zit aan hen vastgebonden. Overal waar ze naartoe gaan gaat het vuur mee. Alles komt in brand te staan. 'En hij stak de fakkels aan met vuur en liet ze lopen in het staande koren der Filistijnen; en hij stak in brand zowel de korenhopen als het staande koren, zelfs tot de wijngaarden en olijfbomen toe.'

Alles kwam in brand te staan. Wij kunnen door ons menselijk vernuft veldbranden soms nog tegengaan. Maar hier stond het ganse Filistijnse land in brand. Zowel het koren dat nog op het veld stond, als de korenhopen, de olijfbomen en de wijngaarden. Alles stond in brand. Hier treft de Heere het hart van de economie van het Filistijnse land met honger en armoede. Hier komt de Heere de Filistijnen wederom met hun eigen zonden tegemoet. Zij hebben Israël keer op keer geplunderd. Zij hadden Israël doen vervallen tot armoede, maar hier slaat de Heere hen met hun eigen zonden op dezelfde wijze. Waarom? Israël blijft Zijn volk. Hij zal Zijn volk nooit begeven noch verlaten. Ook nu niet. Zijn oog zal op hen gevestigd zijn. U kunt weglopen, en als een paard wederstrevig zijn, maar Hij zegt: 'Ik zal u onderwijzen, en u leren van den weg die gij gaan zult. Ik zal raad geven, Mijn oog zal op u zijn.' Hij zal u niet begeven, ook al vraagt u daar niet naar. Ook al durft u er misschien niet meer naar te vragen. De Wachter Israëls zal niet slapen noch sluimeren. Hij neemt het op voor Zijn kinderen. Ook al liggen ze op het bed van zorgeloosheid. Dan hebben ze de Heere niet nodig.

Maar wat roepen die branden ons toe? Dat God is opgestaan ten gerichte. Die branden zien op Gods grote toorn. Die branden roepen uit: 'Er is een God Die leeft en op deez' aarde vonnis geeft.' Die branden roepen uit: De Heere is opgestaan tot de strijd. Die branden roepen uit dat God in de hemel sterker is dan alle geweld. Want de god Dagon was de Filistijnse god van de akkerbouw. Men dacht dat hij hen zegende en bewaarde, dat hij voor een rijke oogst kon zorgen. Maar nu wordt Dagon hier te schande gezet door de Heere. Hier wordt Dagon verslagen. Hier blijkt dat Dagon slechts een afgod is van hout of steen, die oren heeft maar niet kan horen, die handen heeft maar niet kan helpen, die ogen heeft maar niet

kan zien. De branden roepen uit dat de Heere zal opstaan tot de strijd en dat Hij Zijn wederpartijders zal vertreden.

Kent u iets van die brandende toorn Gods? Is de Heere u al eens tegengekomen in uw leven? Kent u die toorn Gods over de zonden die op de Filistijnse akker van uw hart opborrelen en groeien? Ds. Fraanje zegt het in een van zijn preken: 'Toen God in mijn leven begon, heb ik twee dingen geleerd. De brandende toorn van God over mijn zonden. Dat was het eerste.' We lezen dat ook bij de dichter: 'Door Uwen toorn vergaat ons kwijnend leven.' Wat ds. Fraanje als tweede leerde was de toorn van zijn vijandschap tegen God. Een mens wil nooit onder God komen. We vechten altijd tegen God. We willen uit Zijn goeddoende handen blijven. Daar mocht ds. Fraanje aan ontdekt worden.

O, die brandende toorn van onze vijandschap briest tegen de Heere. We kunnen van onszelf nooit onder God komen. De meerdere Simson zal alleen waarde krijgen als we onder God mogen komen. Als we onder Zijn rechtvaardige toorn mogen buigen. Als we schuldenaar aan Gods heilige wet mogen worden. Als we gebracht mogen worden aan het einde van de wet. Wanneer de Heere ons inleidt in dat boze Filistijnse bestaan, mogen we door genade getuigen: 'Uw doen is rein, Uw vonnis gans rechtvaardig.' Als wij omkomen in onszelf, dan alleen zal de meerdere Simson, Die de hitte van Gods gramschap voor eeuwig heeft geblust, waarde voor ons krijgen. Hij heeft de toorn van de Vader over de zonde van Zijn kinderen geblust.

O gemeente, wat is het groot als de Heere u brengt aan het einde van de wet. Als u moet omkomen in uzelf, en dan mag ontkomen in het geloof op die Ander. Als u dan mag zien op die meerdere Simson, Die in de eeuwigheid al gezegd heeft: 'Zie, Ik kom; in de rol des boeks is van Mij geschreven. Ik heb lust, o Mijn God, om Uw welbehagen te doen.' Als u dan mag horen uit Zijn mond: 'Wat bij de mensen onmogelijk is, dat is mogelijk bij God.' En u mag geloven dat dat ook u geldt, dan zinkt u weg in grote verwondering.

We denken wel dat we gewillig zijn, maar o, wat leert de Kerk dat die Geest van uitbranding nodig blijft tot de laatste snik. We kunnen proberen de vossen te doden, maar het is een *nest* van vossen. Keer op keer komen er nieuwe jonge vosjes naar boven. Het lijkt wel

of ze kleiner worden, maar ze worden steeds vinniger. De schade wordt steeds groter. Als we dat ontdekt krijgen, kunnen we alleen maar roepen: 'Ach Heere, ontferm U, ach, Heere, help! Ik laat U niet gaan, tenzij dat Gij mij zegent.' O, die Geest van uitbranding is nodig in het begin van het nieuwe leven tot aan de laatste snik. Opdat Christus waarde zou krijgen en houden. Hij alleen is de sterke Held Die ons verlossen kan.

We zien in het vervolg van het hoofdstuk dat de Filistijnen ook geen schuldenaars zijn. Ze gaan zoeken wie hun dit aangedaan heeft. Maar vóór we dat behandelen, gaan we eerst zingen uit Psalm 2 vers 6.

Het hele Filistijnse land staat in brand. De Filistijnen zijn getroffen in het hart van de economie. Ja, maar nog meer. Hun *god* is verslagen. De God in de hemel heeft gewonnen. Hij zal altijd winnen. Simson was niet schuldig, de schoonvader was niet schuldig in eigen ogen, maar deze Filistijnen waren ook niet schuldig in eigen ogen, want we lezen: 'Toen zeiden de Filistijnen: Wie heeft dit gedaan?' Ze wezen dus op een ander. En dan plotseling zeggen ze: 'En men zeide: Simson, de schoonzoon van den Timniet, omdat hij zijn huisvrouw heeft genomen en heeft haar aan zijn metgezel gegeven.'

Ze zijn niet schuldig in zichzelf. Ze gaan zich wreken. Dat is ook een vos die in ons aller hart leeft. Wat zijn ze laf. Ze gaan niet de confrontatie met Simson aan. Dat durven ze niet. Die woesteling is bedeed met de wijsheid en de kracht des Heeren. Dat zullen ze gezien hebben. Ze weten dat de God van Simson sterker is dan hun god. En wat doen ze dan? Terwijl ze medeplichtig zijn aan het ontfutselen van dat raadsel van Simson, maken ze de schoonvader van Simson de schuldige. Nogmaals, dat is de grondslag van ons bestaan. Altijd die ander aanwijzen. Altijd op een laffe manier wreken. Nooit met open vizier. Ach, de Heere moet ons schuldig maken. Hij moet Nathan uitsturen, die tot ons zegt: 'Gij zijt die man. Gij zijt dat kind, gij zijt die jongen, gij zijt dat meisje.' Dan worden we eerlijk en moeten we zeggen: 'Tegen U, U alleen heb ik gezondigd. Ik heb gedaan dat kwaad was in Uw ogen, Heere. Dies zijt Gij rechtvaardig in Uw richten.'

De mannen gaan Simson treffen op een zeer gevoelige manier. Ze gaan z'n schoonvader, maar ook zijn vrouw verbranden. In de Boerenoorlog hadden de Engelsen dezelfde lafheid toen ze de boeren troffen in hun vrouwen en kinderen en hen in concentratiekampen stopten. De Filistijnen deden precies hetzelfde. Maar ach, laten we eens bij onszelf naar binnen kijken. Die vos leeft ook in ons hart.

'Toen kwamen de Filistijnen op en verbrandden haar en haar vader met vuur.' Wat een oneerlijkheid. Ze hadden tegen die vrouw gezegd: 'Als u uw man het raadsel ontfoetselt, zullen we u niet verbranden.' Lees het maar na in hoofdstuk 14. Ze heeft het gedaan. Ze dacht dat ze aan de verbranding was ontkomen. Ze heeft haar man verraden, opdat de Filistijnen niet te schande zouden worden. Ze dacht haar leven te redden, maar nu wordt ze op een vreselijke manier omgebracht.

Jonge vrienden, leer ervan. Er is zo veel bedrog. Ook in het zakenleven. Het kan schijnen dat bedrog wat oplevert. Dat zien we bij deze vrouw. Ze bedroog haar man, een wettige nazireeër Gods. Een richter. Het leverde wat op. Althans ... zo leek het. En waar eindigt het? In een eeuwige brand, als we geen schuldenaar voor God worden. Vreselijk zal het zijn te vallen in de handen van de levende God. Buiten Christus is God een verterend Vuur en een eeuwige Gloed.

Wat deze mannen deden, is satanisch. O, jonge vrienden, de satan belooft jullie alles als je hem zult gehoorzamen. Hij belooft je alles en zet aan tot de zonde. Bijzonder in deze tijd via de digitale middelen. En als je het gedaan hebt, gaat hij je beschuldigen en de zonde vergroten. Om ... jullie tot de wanhoop te brengen, net als Judas. Vreselijk! Van nature zijn we allen bedriegers. Jakob werd eerlijk gemaakt. Toen God hem vroeg: 'Hoe is uw naam?' zei hij: 'Jakob. Ik ben een bedrieger.' O, mocht u een bedrieger worden. Alleen verstandelijk dit te zeggen is tekort. Er is een gedichtje dat luidt:

Als Jakob Jakob blijft ... [met andere woorden: als hij alleen maar met zijn lippen zegt dat hij een bedrieger is] dan gaat hij naar de hel [wat een vreselijk woord!]

Maar als Jakob Isrel wordt [als Jakob God mag aankleven en zegt: 'Ik laat U niet gaan tenzij Gij mij zegt. Ik heb geen rechten, ik

ben een bedrieger, maar ik laat U niet gaan. O, zegent U mij'] *dan is het eeuwig wel.*

Wat doet Simson als hem ter ore komt wat ze met zijn vrouw en zijn schoonvader hebben gedaan? Hij hoort het onrecht. Hij hoort die afschuwelijke wreedheid. Wat zou u doen als iemand die u bedrogen had door anderen gestraft werd? Misschien zou u zeggen: 'Blij toe. Hij had het ook verdiend dat hij gestraft werd.' Of denken jullie dat nooit, kinderen? Als een vriendje op school je treitert en hij krijgt straf, dan zeggen jullie toch: 'Eigen schuld!' Ja, dat zeggen we als we zelf geen schuldenaar zijn. Wat doet Simson? Simson jubelt niet. Hij heeft geen wraakgevoelens. Hij wordt hier gedreven door de Geest. Hij werd gedreven als richter. Hij moest in de Naam Gods dit volk verslaan. Simson heeft geen persoonlijke wraakgevoelens. Als de Geest u drijft, hebt u die ook niet, ook al wordt u van alles aangedaan.

We lezen: 'Toen zeide Simson tot hen: Zoudt gij also doen? Zeker, als ik mij aan u gewroken heb, zo zal ik daarna ophouden.' Wat zegt Simson met deze woorden? 'Ik zal mij als rechter ten volle wreken over u, Filistijnen.' 'En hij sloeg hen, den schenkel en de heup, met een groten slag.' Wat wordt daarmee bedoeld? Dit is een Joods gezegde. Wij zouden zeggen: Hij sloeg alles kort en klein. Leest u de kanttekening maar na. Simson sloeg zo dat hij alle krachten van zijn tegenstanders wegnam.

Ziet u het in gedachten voor u? Die woeste Simson met z'n haar alle kanten op. Hij stormde aan op de Filistijnen en versloeg er velen. Hij brak de kracht van de Filistijnen, en dat rechtvaardig. Deed hij dat in eigen kracht? Nee, in Gods kracht. Hij streed alleen, maar hij was aangejord met de kracht van de Allerhoogste. U, jij en ik, we moeten allen ontkracht worden door de meerdere Simson. Daar werkt de Heere op aan. Hij laat ons altijd vastlopen.

En nu het grote onderscheid. Simson, die woeste kerel, heeft alles kort en klein geslagen met vele krachten. En de meerdere Simson? Weet u hoe Hij slaat? Hij slaat met ... liefde. Hij heeft milde handen en vriendelijke ogen, die zijn al bij Hem van eeuwigheid. Hij slaat met liefde een werkende Martha uit haar bezigheden. 'Martha, Martha, gij bekommert en ontrust u over vele dingen, maar één ding is nodig.' Hij brengt een vastgelopen Martha aan de voeten

van Jezus naast Maria, om daar als een krachteloze, als een dwaze, onderwijs te krijgen van Hem.

En ... ging Simson met de borst vooruit weg? Zei hij: Ik heb zo veel mannen verslagen? Nee, dat deed hij later wel in dit hoofdstuk. Nu deed hij dat niet. Hier ging hij naar het Joodse land. 'Hij ging af en woonde op de hoogte van de rots van Etam.' Hij ging wonen in de kloof van de rots die te Etam is. Hij vertrok uit het Filistijnse land. Hij ging weer terug naar het Joodse land.

Op de grens van de stam van Juda en de stam van Benjamin ligt de berg Etam. Het is een grote berg met een uitstekend stuk, zoals we in de verklaarders lezen. In dat uitstekende stuk is een kloof. Daar ging Simson naartoe. En hij woonde aldaar ... Dat woordje 'wonen' drukt *rust* uit. Die woeste man, die woeste Simson had rust in die kloof. Wat wil dat zeggen? Dat hij rust gevonden had in zijn roeping. Dat hij rust gevonden had in het feit dat hij een eenzame strijder zou zijn.

Het woordje 'wonen' drukt ook *zekerheid* uit. Hij mocht weten met zekerheid dat die meerdere Simson altijd aan zijn zijde zou staan. In de kloof Etam wordt Simson het met God eens om als een eenzame strijder de strijd aan te gaan. Daar mag de woeste Simson buigen onder God en mag hij zijn roeping aanvaarden om Israël te beginnen te verlossen.

Wat een beeld van de meerdere Simson. Ook Hij was een eenzame Strijder. Hij was verlaten van Zijn discipelen. In Gethsémané konden Zijn discipelen niet één uur met Hem waken. Toen de ganse hellemacht op Hem afkwam op Golgotha was Hij van Zijn Vader verlaten. 'Mijn God, Mijn God, waarom hebt Gij Mij verlaten?' Christus is de eenzaamste Strijder. En o wonder, waarom? Om de eenzame Simsons te plaatsen in een huisgezin met kinderen. Om hen te voeren op de Rots Christi. Om hen te voeren in de kloof van Zijn zijde, waar ze mogen leven uit Hem. Om hen te voeren in de rots en de spelonk van Adullam. Wie zijn daar? Leest u het maar na in het Woord des Heeren. Daar vergaderen allen die benauwd van hart zijn. Daar vergaderen allen die een schuldeiser hebben. Daar vergaderen allen die bitterlijk bedroefd zijn. Maar daar mogen ze ook allen buigen voor die enige Koning.

O, lieve vrienden, gemeente, mocht u Hem al nederig te voet vallen? Mocht u buigen voor die enige Koning? Mocht u al buigen voor de meerdere Simson, Die Overwinnaar is, Die Verwinnaar is, Die overwonnen heeft en Die nog sterker is dan al het geweld? O, alleen in Hem zal de ware rust gevonden worden. Als we een ogenblik mogen rusten op die Rots of in die Spelonk, mogen we het zeggen met David, al zou u omringd worden door vijanden, al zou u een eenzame strijder zijn:

Ik zal gerust in vrede slapen,
En liggen ongestoord terneer;
Want Gij alleen, mijn schild en wapen,
Schoon 't onheil schijnt voor mij geschapen,
Zult mij doen zeker wonen, HEER'.

Kent u daar iets van? 'Schoon 't onheil schijnt voor mij geschapen.' Dat is de ondervinding van alle Simsons. Maar dan mogen ze ook zeggen: 'Zult mij doen zeker wonen, HEER'.

De Filistijnen hebben een grote slag ontvangen. Alles is verbrand. Hoeveel slagen hebt u al gehad in uw leven? Ziekte, kruis, opvoedingskruisen, werkkruisen, ambtelijke kruisen. Bent u al schuldenaar geworden? Of wijst u nog altijd naar anderen? De Heere mocht u doen vastlopen. Nathan mocht u bezoeken en zeggen: 'Gij zijt die man! Gij zijt die vrouw. Gij zijt die jongen of dat meisje!'

Simson werd eerst gedreven door het vlees. Hij ging met een geitenbokje in zijn armen. God liet hem vastlopen. Op een pijnlijke wijze werd het vlees ertussenuit geslagen. Toen werd hij gedreven door de Geest. Waardoor wordt u gedreven? Door het vlees? Zo is het van nature. Het vlees onderwerpt zich der wet Gods niet, het kan ook niet. Wordt u nog steeds gedreven door dat opstandige, zondige, onverbeterlijke, verdoemelijke vlees? Ach, de Heere mocht er uw ogen voor openen. We kunnen ook gedreven worden door vroom vlees. Ook dat is mogelijk. Dat maakt ook niet zalig. Smeek of de Heere u wil laten vastlopen. Dat u God mocht tegenkomen. Dat Hij zou zeggen: Tot hiertoe en niet verder. Het is keer op keer nodig dat u in uzelf vastloopt, opdat de sterke Held waarde krijgt. Opdat u als een krachteloze leert strijden tegen de vijanden in die sterke Held. Om met Luther te mogen zeggen:

Ons staat een sterke Held terzij,
Die God ons heeft verkoren.
Vraagt gij Zijn Naam, zo weet,
Dat Hij de Christus heet.
Gods eengeboren Zoon,
Verwinnaar op de troon,
De zeeg' is ons beschoren.

Amen.